

Andreas Emanuel (André) van der Veer is geboren op 26 december 1921 in Nijmegen. Hij had een oudere broer Wim (23 april 1919, Nijmegen). Ze waren zoons van André van der Veer sr. en diens tweede vrouw Henriëtte M.M. Schellings. Het gezin woonde aan de Molenstraat in Nijmegen waar hun vader een kantoorboekhandel, annex drukkerij had.

Op 23 april 1929 werd de eerste katholieke verkennergroep in Nijmegen opgericht: de St. Jorisgroep. Deze hoorde bij de parochie H. Antonius van Padua. Het hoofdkwartier bevond zich in een houten gebouw achter de kerk aan de Groenestraat. André en Wim zaten op Scouting en waren lid van deze groep, samen met onder andere Jan van Hoof. De grote hobby van André was film en fotografie.

Wim werkte in de zaak en drukte visitekaartjes, huwelijksaankondigingen, rouwkaarten en geboortekaartjes. André werkte na de voortijdige beëindiging van zijn studie op het Canisiuscollege in zijn vaders zaak aan reparatie van vulpennen.

In de oorlog was het verboden om afbeeldingen van nog levende leden van het koningshuis te dragen op de kleding. André droeg daarom demonstratief een speldje van Koning Willen 3. Op een gegeven moment werd hij door een NSB'er aangesproken om dit te verwijderen. Toen hij weigerde werd hem een bloedneus geslagen. Trots liet hij thuis de bebloede zakdoek zien; Bloed voor het vaderland.

Af en toe kwamen vrienden van Wim en André langs, onder wie Toon Fredericks. Toon was met een groep vrienden, onder wie Vic Roothaan, Marius van Beek, Jos van Hövell van Wezeveld en Westerfliet en Gerard Janssen op de Haar betrokken bij verzetsactiviteiten en op een gegeven moment heeft hij André gevraagd of hij pamfletten wilde drukken. André heeft dit aan zijn broer voorgelegd.

Wim en André gingen illegale bladen en pamfletten drukken en werkten mee aan de verspreiding van illegale bladen. Wim, André en hun vriend en schoolgenoot Toon Fredericks werden gearresteerd op 30 april 1943, toen de Duitsers een stapel oproepen tot staking vonden in de drukkerij. Op 2 mei 1943 zijn ze door het Polizeistandgericht Gelderland-Overijssel te Hengelo ter dood veroordeeld. De volgende dag werd dit vonnis in het bos tussen Hengelo en Delden voltrokken. Hun graven zijn nooit gevonden. Hun ouders hoorden het nieuws nadat een buurvrouw het op de radio gehoord had.

Op 6 mei lieten ze in de Petrus Canisiuskerk een sobere requiemmis lezen en de belangstelling was enorm, hoofdzakelijk door jongeren in de leeftijd van Wim en André. Gerard Knipping van de ondergrondse Mgr. Hamerstam, schijft in zijn dagboek over de uitvaart.

Na drie maanden kwam de kapelaan die hen vlak voor hun dood bij stond, voor de deur, met een clandestien geschreven brief.

Meer informatie

[Oorlogsdoden Nijmegen 1940-1945 - W.A. van der Veer](#)

[Oorlogsdoden Nijmegen 1940-1945 - A.E. van der Veer](#)

[Het verdriet van Nijmegen 1940-1945 - Uitgeverij Vantilt](#)

[André Emanuel van der Veer \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Studiezaal Nijmegen - 579 Collectie Tweede Wereldoorlog](#)

[Nijmegen 1931 - 2019](#)

[Studiezaal Nijmegen - Scouting Jan van Hoof](#)

[Oorlogsdoden Nijmegen 1940-1945 - J.P.M. Roothaan](#)

